

noszje dla, ale tež hewak we wšchitkich Nu-
sach a Podaczach czujemy, so my derje wu-
rachnowacž možemy, sčto my potrebamy,
kak by derje Musa byla, so by nam pomhane
a radžene bylo; dyž pak to smolom hotowe
neje, kajž my radži widžili bychmy, da ni-
mammy my wot tajkeho Wurachnowanja he-
wak niczo, hacž Starosz a Srudnosz a Ty-
schenje. A by wele ljepe bylo, so my jo Bohu
poruczili bychmy, a na to, sčtož potrebamy,
nеспominali: da by nam hablej tedom po-
brachnylo, dyž Musa nastane, hacž wona
tola beš teho wohnkach newostane, a my
snašchim Staranjom niczo šebi pomhacž ne-
možemy. My nedyrbimy šo tehodla predy
Gzaša tyschiež a czwilowacž snašchimi My-
šlemi, kotrež tola podarmo šu, pschetož my
šo nidy nebudžemy bohaczi domyšlicž a do-
staracž, my pak možemy šo jara derje khoru,
šuschi a bljedzi, lupi a sawercženi myšlicž
a staracž, kajž se schjednych Heremplow wi-
džimy.

Dokelž pak našch Rosom hinaf nemože, hacž
derje pschemyšlicž a na to ladacž, sčto nam
treba je, a to tej Wjeri zylje napschecžiwu je:
da neje to ton Szenik zyl samelečecž, so my
na tych Wuczomnikow Heremplu wuknyčž
dyrbeli, so tajke Rachnowanje schitko zylje
podarmo je, jeli so my Kšcheszijenjo šmy, a
Krystuša pschi šebi mammy. Po Rosomi my-
šlitaj šebi Ph ilipp a Handrij prawje, a
možno neje, so by šebi rosomny Szlowek hi-
nak myšlicž aby ljepe rachnowacž dyrbjał.
Alle Kšcheszijenjo nimaju jeno Rosom, ale
tež Bože Sšlowo, woni nedyrbja teho-
dla niz jeno derje pscheraachnowacž, ale
wele wjazy šyluje a wjeszje wjeričž; a džež
nam to Raachnowanje nedošaha, tam dyr-
bimy šo teho Sšlowa psches Wjeru džeržecž.

Pschetož ladaj, kajkeho Nafyczerja a Sa-
štojnika nima Kšcheszijan na tym Knesu
Krystušu? My nemožemy wjazy a dljeje

dawacž, hacž my mammy; ale tudy praji Jan
wot Krystuša: Won da wot Kšljeba a
Krybow, niz tak wele, hacž mjejesche,
ale tak wele, hacž zysche. Tudy nemyšł
šebi, so won to jeno tedom czinił je, a so won
to dale beš šwojimi Kšcheszijanami tež či-
ničž nochze. Pschetož kajž predy prajene je,
my widžimy Heremplje tajkeho Zonowanja
schjednje, niz jeno we Žiwnoszi, so Boh khu-
dym, potrebnym a sazpenym Ludžom, kotšiz
šo jeho boja, jeho Sšlowo lubo a w Gzešzi
maju, Žiwnosz dawa, a sich wošoko pošbje-
ne, ale tež we schelkich drubich Nusach, so
won džiwnje a nenadžiwschi Radu namaka.
Pschetož won je schehomozny a je nam Po-
moz a Wumozenje šlubit.

Tehodla je jeno na tym ležane, jeli so
to Raachnowanje nedošaha, so šo my teje
Wjeri a Modlitwy džeržimy, a šo teho
trošchtujemy, so my tajkeho Boha mammy,
kotryž niz jeno to Samoženje psches šwoje
Zonowanje pschisporičž može, kajž won tej
Budowi w Zarpach Mufu a Wolij
džiwnje a nenadžiwschi pschisporičšche, ale
kotryž tež sničeho schitko sežinicz
može.

Tajki Trošcht dyrbimy my derje na Kędž-
bu wsacž, a kajž Krystus pola Matth. 6, 33.
praji, najpredy sa tym stacž, so bychmy
najpredy Bože Kraleštwu a jeho
Prawdosz pytali. Sa to drube, sčtož
knašchej Potrebnoszi trebamy, dyrbimy šo
dacž našchemu Wotzej w Nebesach staracž,
ton ze jo tym šwojim, kajž ton 127. Psalm
praji, we Spanju dacž, to je, woni dyrbja
to Zonowanje dostacž, a tola newedžicž, kak
aby dže wono šem pschindže, kajž šo tudy
tež sčto je. Pschetož to je tajki Džiw byl, so
ton Kšljb a Kryby w Rufomaj teho Kneša
Krystuša ladawšchi rostle šu, dyž won jenu
Škibku na pol rošlemił, a ton jedyn Krušch
prejež dał je, da je šo ton Krušch junu tak
wele pschisporič.